

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXI.; številka 506 datum 20. 5. 2018

Kristjani se za binkošti spominjamo prihoda Svetega Duha v Jeruzalemu, Judje pa se za binkošti spominjajo sklenitve zaveze na Sinaju: **sinajska zaveza vsebuje zlasti ,črko' postave, jeruzalemska zaveza pa vsebuje zlasti ,duha' postave** (2 Kor 3,7-18).

Potrebno je oboje, kajti črka brez duha mori, duh brez črke pa izpuhti! Judovski midraš pa nam prinaša tudi zanimivo pripoved, kdo je bil pred sklenitvijo zaveze na Sinaju porok za izpolnjevanje postave. Zgodba se glasi:

Ko se je Gospod odločil, da bo Mojzesu izročil postavo, ga je vprašal: **Koga mi daš za poroka, da bo postava res raziskovana in izpolnjevana?** Mojzes je odgovoril: **Jaz sem tvoj porok!** Gospod pa mu je odvrnil: **To mi ne zadostuje!** Morda pa **starejši med ljudstvom**, je predlagal Mojzes, saj so modri in izkušeni in poznajo svet. Ti bodo najboljši poroki. **Starejši med ljudstvom zame niso zadostno poroštvo**, je odgovoril Gospod. Mojzes je v zadregi nekaj časa molčal, nato pa dejal: **Žene!** Žene so potrpežljive in razumne in ubogljive: držale se bodo vseh tvojih zakonov, jih uresničevale in jih razlagale otrokom. **Ne**, je ponovno rekel Gospod. **Žene zame niso zadostno poroštvo.**

Tedaj se je Mojzes zasmejal: spoznal je, kaj pričakuje od njega Gospod. **Otroci**, je rekel pogumno, **otroci bodo naše poroštvo!**

Tudi Gospod se je zasmejal: **V redu, je rekel, sprejemam otroke kot poroštvo: predstavljajo prihodnost in so zame najboljše poroštvo, da bo moja postava ustrezno izročana iz roda v rod!**

Pon., 21. 5. MARIJA, MATI CERKVE Ob 18. uri šmarnice za otroke	Spoštovanje, ki smo ga dolžni ženi, ima tudi nadnaravni značaj. V nazareški hišici je gospodinjala žena, ki jo je učlovečeni Bog imenoval mater in jo ljubil in jo spoštoval in jo ubogal ... Sijaj te žene pada na vse matere, na ves ženski spol. <i>Janez Evangelist Krek</i> <hr/> Ob 19. uri za + Frančiško, obl. in Stojana Podlesnika
Tor., 22. 5. Marjeta Kasijska	Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Julijano in Ignaca Miklavca ter vse pri hiši umrle
Sre., 23. 5. Socerb	Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter na čast Sv. Duhu za razsvetljenje

<p>Čet., 24. 5. MARIJA, POMOČNICA KRISTJANOV</p> <p>Ob 18. uri šmarnice za otroke</p>	<p style="text-align: center;">Marija, v tebi pozdravljam milino žene, skrivnost nosečnosti, smehljaj matere. V tebi slavim veliko upanje sveta, klice življenja, rojstvo človeka. V tebi molim delovanje Očeta, moč Duha, milost Boga. Od tebe izprosim ljubezen matere, nežnost žene, molitev ljubljenih, zdaj in v uri moje smrti. <i>Anton, Rotzetter, Zakladnica molitve</i></p> <hr/> <p>Ob 19. uri za + Danico in Jakoba Svetina</p>
<p>Pet., 25. 5. Gregor VII.</p>	<p style="text-align: right;">Ob 18. uri šmarnice za otroke</p> <p>Ob 19. uri + Gregorja Miklavca</p>
<p>Sob., 26. 5. Filip Neri Kvatrna sobota</p>	<p>Ob 17. uri pri Mariji za + Mariji in Nikolaja Urha ter Klaro Pečovnik Ob 19. uri za + Ivana Klemenca in starše</p>
<p>Ned., 27. 5. SVETA TROJICA</p> <p>Ob 8. uri za + Ivana Ričnika, obl. in Berto</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Angelo Žvikrat in vse + Mrakove</p> <p>Ob 11.30 Za + Berardo in Ivana Verheja</p>	<p>Oče, Sin in Sveti Duh, tri osebe in en Bog: bogastvo ljubečih odnosov, darovanja, vzajemnosti, svobode; odsotnost posesivnosti, ljubosumnosti, izključevalnosti, gospodovalnosti. Tri osebe so eno, vendar tako, da se nobena ne izgubi v drugi ali se vanjo zlije, tudi ne izgubi svoje istovetnosti. Nobena oseba ni obrnjena k sebi, ampak k drugima dvema. Vsaka se prepozna v odnosu do drugih dveh. <u>Koliko bi še mogli reči o lepoti življenja sv. Trojice, saj si tudi sami želimo tega življenja v naših medsebojnih odnosih.</u> Vemo, kako težko nam je živeti v enosti in hkrati ohraniti svojo drugačnost in enkratnost. <u>Mož in žena npr. bi rada živela zares kot eno,</u> pa tako hitro pride do gospodovalnosti, ljubosumnosti, nesprejemanja drugačnosti. Ali <u>starši in otroci,</u> ki hrepenijo po harmoniji in lepih odnosih, pa je toliko posesivnosti, nesvobode, upornosti. Podobno v prijateljstvih, ki si jih vsi želimo. <u>Prijateljstvo je eden najlepših odsevov Trojice.</u> V njem močno doživljamo enost v različnosti. <u>Ruski mislec Florenskij pravi, da v prijatelju človek spoznava svoj drugi "jaz".</u> Vendar jaz sem enkrat in prijatelj je enkrat. Kako naj dva prijatelja postaneta eno in pri tem ne izgubita svoje enkratnosti in drugačnosti? "Takšno prijateljstvo mora iskati pomoč pri Troedinem Bogu," pravi Florenskij. Človek se lahko vidi v očeh drugega človeka, toda le pred obličjem tretjega, Tretjega pisano z veliko. "Jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha," nam je dejal krstitelj in nas trikrat obilil z vodo. Ime predstavlja osebo, njeno življenje. Pri krstu smo bili torej deležni življenja sv. Trojice. V nas so bile vsajene kali tistih bogatih ljubečih odnosov, ki jih živijo tri Božje osebe. Sprejeti smo bili v Božjo družino. "Smo Božji domačini," pravi apostol Pavel. "In prejeli smo duha posinovljenja, v katerem kličemo: 'Aba, Oče!'" beremo v današnjem berilu. Nismo prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah. Suženj se boji. Ne dela iz ljubezni, ampak v bojazni, da bo kaznovan ali da bo zgubil službo, če bo kaj pogrešil. Gospodarjevo naklonjenost si mora zaslužiti s svojo pridnostjo. Nasprotno otroka ni strah. Ve, da si otroštva ni zaslužil, ampak mu je bilo</p>

podarjeno, z njim pa še vse drugo. **“Otrok, ti si vedno pri meni in vse moje je tvoje,”** pravi oče v priliki o izgubljenem sinu. Če otrok kaj pogreši ali polomi, računa z očetovim odpuščanjem. Nenehno čuti na sebi ljubeč očetov ali materin pogled, ki mu pravi: **“Ljubim te. Všeč si mi.”** Takšno otroštvo nam je bilo dano s krstom. **Toda ali ga zares živimo?** Morda še spi globoko v nas. Morda smo bolj pod vplivom duha suženjstva in njegovih strahov.
O, da bi že zadihali svobodo Božjih otrok, ki nam ga daje sv. Trojica!

Zaužita ljubezen ... Pretresljiva je skrivnost velike noči. Pretresljiva je skrivnost Gospodove ljubezni. Začne se z ljudmi, kot sva jaz in ti. Ne s popolneži, ne z izbranci, temveč z ljudmi, ki jih je življenje umazalo z grehi in trpljenjem, ki so ranjeni, nestanovitni, nezvesti, ki jim ni mogoče zaupati, saj padajo vedno znova. Pretresljiva je skrivnost Gospodove ljubezni. Saj Gospod ljubi vedoč, da bo ta ljubezen izdana, izkoriščena, zatajena, zapuščena, pozabljena še isti večer, še isto noč. Pa se vendar **daje**. Pa se vendar **poklanja**, čeprav ve, da ljubezni še ne razumemo, da z njo ne bomo ravnali, kot bi si zaslužila. Se nam **daje**, čeprav ve, da ne vemo, kako težka in dragocena je, čeprav ve, da je nismo vredni. Nam umiva noge, čeprav ve, da bodo spet umazane. **Takšna je usoda Gospodove in vsake ljubezni.** Pa se vendarle **daje**. Ker je v tem dajanju njena največja pretresljivost in skrivnostnost: **ta ljubezen, ki bo zavržena in bo umrla, je človeku hrana. Brez nje ne more živeti.** In čeprav se bo ta ljubezen kot hrana, kot kruh in vino, v človekovem telesu vedno znova uničevala, postajala nič, bo vendarle v nas živela. Naše življenje bo postala. Preživela bo, ker je ljubezen večna, in nas bo spreminjala, ker ljubezen vedno spreminja. Zato evharistija. Zato Gospod ljubi. Zato umiva moje noge. Zato daruje svoje telo zame. Ker ve, da bom samo po tej ljubezni in zaradi nje lahko kdaj čutil potrebo po tem, da tudi sam umivam rane, odpuščam, poklanjam svoj čas in moči ... da ljubim, kot me je ljubil Gospod, ki se je sklonil in mi umil noge. Vedno znova in znova. V skupnosti, ki je danes in vse dni z menoj ob isti mizi, ob istem kruhu, ob istem vinu. Da bi si ga delili danes in vse dni. In da bi s tem, ko si ga med seboj delimo v kruhu in vinu, hkrati tudi sami postajali kruh in vino za druge – v odpuščanju in usmiljenju, v solidarnosti in pozornosti, v ljubezni in darovanju. Kar pač je **evharistija.**

Pon., 28. 5. Anton Julijan	Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Janka Fekonja
Tor., 29. 5. Maksim Emonski	Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Ladislava Tereka
Sre., 30. 5. Kancijan	Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Petra Skarlovnika
Čet., 31. 5. SV. REŠNJE TELO IN KRI	Ob 8. uri Antonijo Gosak Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Smodejeve in Cvetko Bobovnik Ob 19. uri za + Frančiško Zaveršnik Sklep šmarnične pobožnosti

Pet., 1. 6. Justin	Prvi petek Ob 19. uri za + Antona Razdevšeka
Sob., 2. 6. Marcelin in Peter	Krstna sobota ... Doma ne bo daritve – sv. maše!
Ned., 3. 6. 9. NEDELJA MED LETOM Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij Ob 8. uri TELOVSKA PROCESIJA nato daritev ... za + Angelo Mithans ter Rudolfa in Rudija Ob 10. 30 na Sv. Antonu za + Branka Repnika	<p>Sobota je bila za Izraelce dan hrepenjenja in želje po Bogu. Bila jim je kot obljubljeni raj, v kateri je obilica življenja ali kot vrnitev v izgubljeni raj, ki si ga človek želi, a ga ne more doseči. Ves teden je bil naravnani k soboti, ko naj bi človek počival in okušal Božje delo. <u>Z eno besedo: to, kar si najbolj želi človeško srce, je Izraelcem pomenila sobota.</u> Niti na misel jim ni prišlo, da bi v soboto delali kaj prepovedanega. Zdaj pa pride ta Nazarečan s svojimi učenci in se meni nič, tebi nič, postavi nad soboto. Kakšno opravičilo ima za to? <u>Jezus omeni kralja Davida</u>, ki je v stiski in lakoti v soboto šel v svetišče in jedel kruh ter ga dal še tovarišem, čeprav to ni bilo dovoljeno. Zdaj je Jezus tisti, ki daje kruh. On sam je izpolnitev vseh tistih hrepenenj, ki jih je Izraelcem predstavljala sobota. Obljubljena dežela, izgubljeni raj, se pravi polnina Božjega življenja, je zdaj prišla k učencem kot dar. Ali naj zaradi starodavnih predpisov daru ne sprejmejo? Saj so vendar predpisi in zakoni dani v dobro človeku, ne pa v njegovo škodo. Jezus je pokazal, da je prišlo Božje kraljestvo. Težko pričakovani dar je prišel do človeka. Ali naj ga ne sprejme, se ga ne veseli, ga ne uživa? <u>V drugem prizoru današnjega evangelija vidimo, da tega daru ni lahko sprejeti.</u> <u>Pred nami je mož s suho roko.</u> Suha roka je brez življenjske moči. Ne more se odpreti in sprejeti daru, ne more ga ohraniti in deliti z drugimi. Odkar smo zaradi satanove laži stegnili roko po drevesu dobrega in hudega, smo zaprti v svoji lažni samozadostnosti. Suha roka je podoba našega trdega, neobčutljivega in nezaupljivega srca. “Iztegni roko!” je vzkliknil Jezus. Vse njegovo delo je naravnano k temu: želi nam ozdraviti roko, da bo lahko sprejela dar življenja. <u>Pri tem čudežu gre za življenje ali smrt: “Ali se sme v soboto delati dobro ali zlo, življenje rešiti ali uničiti?”</u> Če nas Jezus ozdravi, smo rešeni; če ne, je kakor bi nas usmrtil, kajti pustil bi nas v smrti. Ni dovolj, da nam daje dar, ozdraviti nam mora tudi roko, da bomo dar mogli sprejeti. Sicer bo padel na tla. Ko nam ozdravi roko, nam v resnici prebudi željo, da si dar zaželimo. Človek, ustvarjen za ljubezen, je po svoji naravi želja. Vedno mu manjka bistveno. To, kar sam proizvede, ga ne zadovolji. Ker je ustvarjen za drugega, ga ne more proizvesti, ampak ga lahko le sprejeme. Želja ničesar ne stori, toda more sprejeti vse, tudi Boga. Vzeti človeku željo je kot odrezati ptiču peruti.</p>

Kar človek z eno roko deli, to mu Bog z drugo povračuje.

(slovenski pregovor)

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju
Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredí Mlinarič, župnik)
fredi.mlinaric@rc.si; fredim@siol.net
<http://www.zupnijaaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>